

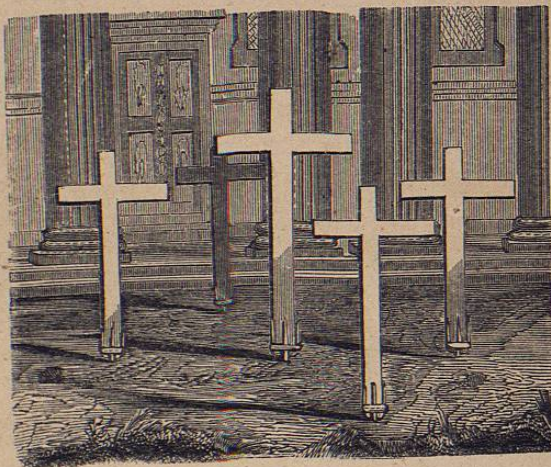
Qua incepta, Pontifex, accepta mitra, ihurificat super tabulam in modum crucis, deinde, deposita mitra, dicit :

DESCENDAT, quæsumus Dómine Deus noster, Spíritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctificet, et suméntium corda dignánte emúndet. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Postremo extergitur tabula per ministros cum panno lineo. Tum Pontifex parat se ad celebrandum si voluerit, vel facit per aliquem Sacerdotem super dictam tabulam consecratam Missam celebrari.

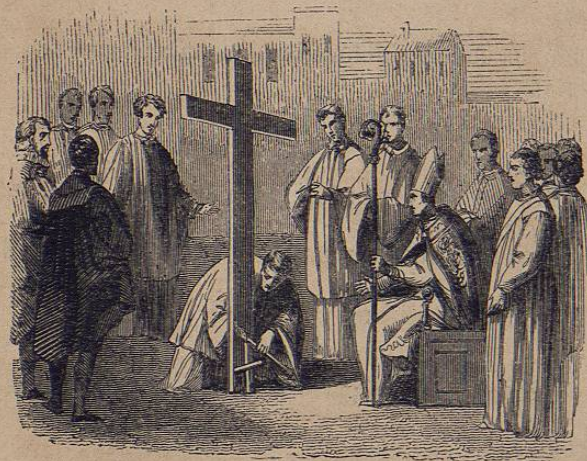
Missæ dicitur ut in Missali, in ipsa die. Dedicationis altaris.

DE COEMETERII BENEDICTIOE.

DIE præcedenti ponuntur in cœmeterio benedicendo quinque lignæ crucis, videlicet una altior in medio, et quatuor aliæ, quælibet ad staturam hominis, quarum una in extremitate cœmeterii ante crucem mediam, alia in alia extremitate cœmeterii retro crucem mediam, tertia in tertia extremitate a dextris, et quarta in quarta extremitate cœmeterii a sinistris crucis mediæ; et ante quamlibet ex dictis quinque crucibus ponitur seu figitur in terram aliquod lignum in ejus summitate aptum ad affigendum illi tres candelas, trium unciarum quamlibet, vel circa; scala super quam ascendens Pontifex possit attingere summitates ipsarum crucum; vas magnum aqua plenum benedicenda; et vas cum sale.

Mane vero Pontifex in sacristia paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, mitra simplici, et baculo Pastoralis, accedit cum ministris ad cœmeterium benedicendum, ubi faldistorium ante crucem in medio

positam sibi paratur, super quo residens facit populo brevem sermonem de sanctitate et libertate cœmeterii.

Quo facto, affiguntur et accenduntur quindecim candelæ, tres ante quamlibet crucem super ligna, ut supra ordinata; quibus ardentibus, Pontifex ante mediam crucem et candelas stans, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

OMNIPOTENS Deus, qui es custos animarum, et tutela salutis, et fides credentium, respice propitius ad nostræ servitutis officium; ut ad introitum nostrum purgetur, bene ✠ dicatur, sancti ✠ ficetur, et conse ✠ cratur hoc cœmeterium, ut humana corpora hic post vitæ cursum quiescëntia, in magno iudicii die simul cum felicibus animabus mereantur adipisci vitæ perennis gaudia. Per Christum Dñm nostrum.
R. Amen.

Et mox ante ipsam crucem super faldistorio Pontifex, accepta mitra, accumbit; et cantor incipit et prosequitur Litanias, ut in fine hujus secundæ Partis.

Cumque dictum fuerit :

Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris.

R. Te rogamus audi nos.

Pontifex surgit ab accubitu, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, producit signum crucis super cœmeterium, dicens primo :

Ut hoc cœmeterium purgare, et bene ✠ dicere digneris.

R. Te rogamus audi nos.

Secundo dicit :

Ut hoc cœmeterium purgare, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris.

R. Te rogamus audi nos.

Tertio dicit :

Ut hoc cœmeterium purgare, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris.

R. Te rogamus audi nos.

Quo facto, redit ad accubitum, cantore Litanias perficiente.

Quibus finitis, surgit cum mitra ab accubitu Pontifex, et stans juxta aquam ibidem in vase paratam, benedicit eam, et sal simpliciter, prout supra sub benedictione et impositione primarii lapidis pro Ecclesia ædificanda.
p. 2. Aqua igitur taliter benedicta, Pontifex accedens ad crucem ante mediam positam, mitra ibidem deposita, inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

7 Toni.

A - sper-ges me, Do - mi-ne, hys-so-po,

et mun-da - bor : la - va - bis me, et

su-per ni-ve-m de - al-ba - bor.

Psalmus 50. Miserere mei Deus : * secundum. Et totus dicitur, ut supra. 12. cum Glória Patri, in fine. Quo dicto, Antiphona repetitur. Dum Antiphona et Psalmus dicuntur, Pontifex, accepta mitra, circuit et perambulat totum locum cœmeterii, incipiens circuire

ad ejus dexteram, aspergens aquam benedictam ubique. Expleto autem circuitu, rediens ante crucem, quæ est ante mediam, deposita mitra, respiciens ad ipsam crucem, dicit :

OREMUS.

DEUS, qui es totius orbis conditor, et humani generis redemptor, cunctarumque creaturarum visibilium, et invisibilium perfectus dispositor, te supplici voce ac puro corde exposcimus, ut hoc cœmeterium sive polyandrum, in quo famulorum famularumque tuarum corpora quiescere debent post curricula hujus vite labentia, pur ✠ gare, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris; quique remissionem omnium peccatorum per tuam magnam misericordiam in te confidentibus prestitisti, corporibus quoque eorum in hoc cœmeterio quiescentibus, et tubam primi Archangeli hic expectantibus consolationem perpetuam largiter impertire. Per Christum Dominum nostrum. *ñ.* Amen.

Deinde thurificat ipsam crucem, et figit in summitate ipsius unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ar dentes in duobus brachiis ejusdem crucis. Quo facto, accepta mitra, accedit ad crucem retro mediam positam, aspergendo semper aquam benedictam per cœmeterium, interim dicens cum ministris sequentes Psalmos.

PSALMUS 6.

DOMINE ne in furore tuo arguas me : * neque in ira tua corripas me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum : * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde : * sed tu Domine usquequo ?

Convertere Domine, et eripe animam meam : * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui : * in inferno autem quis confitebitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velociter.

Et non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum ; * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea : * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi, Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino : * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus : * in témpore oportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum : * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatione, quæ circumdedit me : * exultatio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus, et mulus : * quibus non est intelléctus.

In camo, et fræno maxillas eórum constringe : * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris : * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Laetámini in Dómino, et exultáte justi : * et gloriámini omnes recti corde.

Et non dicitur Glória Patri.

Quibus expletis, Pontifex stans ante ipsam crucem, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, trina Majéstas, et una Déitas, Pater, et Filius, et Spíritus sanctus, justítiæ auctor, véniæ largitor, bonórum dator, sanctitátis origo, charismatum distribútor, omníumque ad te veniéntium pius recéptor : præsta propítius, ut hoc cœmetérium, in honórem nóminis tui compósitum, bene ✠ dici, et sancti ✠ ficári concédas ; qui beáto Abrahæ Patriárchæ fámulo tuo terram, a filiis Hebron comparátam, in sepultúram benedixisti ; et qui pópulo Israelítico promissiónis tellúrem in ævo durántem concessisti, famulórum famularúmque tuárum corpóribus in hoc cœmetérium intrántibus quiétis sedem, et ab omni incursióne malórum spírituum tutelam benignus largitor tribuas ; ut post animárum, corporúmque resurrectionem coadunátam, te donánte atque concedénte, beatitúdinem sempitérnam percipere mereántur, qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Tum thurificat ipsam crucem, et figit in summitate ejus unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas in duobus brachiis ejusdem crucis, et, accepta mitra, vadit ad crucem ad dexteram mediæ positam, aspergendo aquam benedictam per cœmeterium, et dicendo cum ministris sequentem Psalmum :

PSALMUS 37.

DOMINE ne in furöre tuo arguas me : * neque in ira tua corripas me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatrices meæ : * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusionibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei : * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi, Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus : * ne discéseris a me.

Inténde in adjutórium meum : * Dómine Deus salutis meæ.

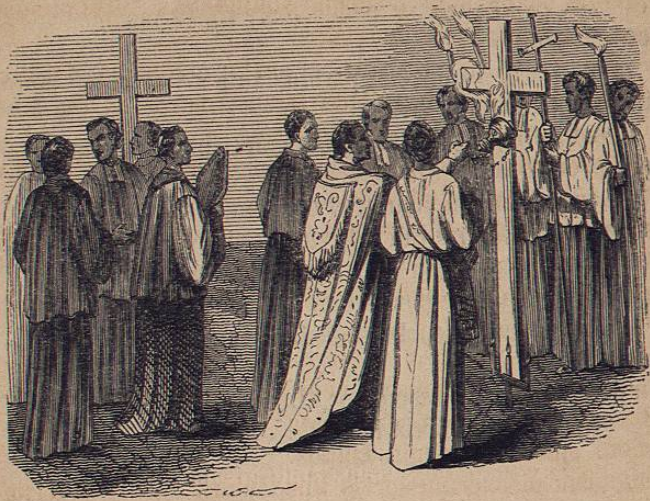
Et non dicitur Glória Patri.

Quo dicto, Pontifex stans ante ipsam crucem, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

DOMINE Deus, pastor æternæ glóriæ, lux et honor sapiéntiæ, custos et vigor prudéntiæ, salus ægrotántium, valetúdo poténtium, mœstórum solámen, vita justórum, glória humílium; te súplices flagitámus, ut hoc servórum tuórum cœmetérium ab omni spurcitiæ inquinaménto et immundórum spirituum insídiis custodíre, mundáre, et bene ✠ dicere dignéris, atque corpóribus humanis in hunc locum adveniéntibus sinceritátem perpétuam tribúere non désinas, ut quicumque Baptismi Sacraméntum percéperint, et in fide Cathólica usque ad vitæ términum perseverántes fúerint, atque decúrso hujus ævi término, corpóra sua in hoc cœmetério requiéi commendáverint, angélicis tubis concrepántibus, ánimæ simul cum corpóribus præmia cœlestium gaudiórum percípiant sempiterna. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Deinde thurificat ipsam crucem, et figit in summitate ejus unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas in duobus brachiis ipsius crucis. Tum, accepta mitra, vadit ad crucem, quæ est ad sinistram mediæ crucis posita, aspergendo semper aquam benedictam per coemeterium, dicendo cum ministris sequentem Psalmum:

PSALMUS 101.

DOMINE exaudi orationem meam : * et clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a me : * in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te : * velociter exaudi me. Quia defecerunt sicut fumes dies mei : * et ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum ut fœnum, et aruit cor meum : * quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis : * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi : * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei : * et qui laudabant me, adversum me jurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam : * et potum meum cum fletu miscébam.

A facie iræ et indignationis tuæ : * quia elevans assisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt : * et ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum permanes : * et memoriále tuum in generationem et generationem.

Tu exurgens miseréberis Sion : * quia tempus miserérendi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuerunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine : * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in orationem humílium : * et non sprexit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélsis sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndis pópulos in unum : * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * paucitátem díerum meórum núntia mihi.

Ne révoques me in dimídio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Initio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Et non dicitur Glória Patri.

Quo dicto, stans ante ipsam crucem, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

DOMINE Jesu Christe, qui corpus humánum de terra pro angélica reparatióne formásti, et in te pro redemptióne assumpsisti, in terram pro conditióne carnis resólvis, et de terra pro immortalitáte resuscitábis : hanc terram, quæsumus, ad usum sepultúræ de benedictióne tui sepúlti córporis conse ✠ cráre dignáre; et in Baptismate tibi consepultos, in natúra carnis hic consepeliéndos, sub spe tuæ resurrectiόνis in tuæ redemptiόνis misericórdia requiêscere concéde. Qui ventúrus es judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. *ñ.* Amen.

Tum thurificat ipsam crucem, et ligat in ejus summitate unam de tribus candelis ardentibus, et alias duas in duobus brachiis ejusdem crucis; et, accepta mitra, revertitur ad crucem mediam, aspergendo semper per cœmeterium aquam benedictam, dicendo cum ministris sequentes Psalmos.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiόνis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Et non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 142.

DOMINE exáudi oratióem meam, áuribus pécipe obscurationem meam : * in veritate tua exáudi me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expánda manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.